

ஓம்
திருமணவரழ்த்தும்
நீதிநெறித்தாலாட்டிம்.

இவை

பண்டிதர் மு. பொ. ஈசரமூர்த்தியாபிள்ளை
அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ T. சண்முகசுந்தர முதலியாரவர்கள்
விருப்பியவண்ணம்

சென்னை கா. வீவேகானந்த அச்சியந்திரசாஸையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1912.

தென் விலை அறு 1/2.

முன்னுரை

“எல்லாப்பொருளும் இசன்பாலுள. இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்.—சொல்லாந் பாரந்தபாவா லென்பயன்? வள்ளுவனார் சுரந்தபாவையத் துணை.”

என ‘மதுரைத்தமிழ் நாயகனார்’ திருக்குறளைப் புகழ்ந்து துணைநார். இத்தகைய திருக்குறளாகிய நம் தமிழ் மறையானது அன்று தொட்டு இன்றுவரை, அநாவது 1500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, தமிழர்களாலும் மற்று உலகத்தில் அறிவுடையவர்கள் யாவர்களாலும் பொதுமறை என்று போற்றிக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு உயர் வெரப்பாகிய நூல் இதுவரை எம்மொழியிலும் தோன்றவில்லை என்பது ஒப்பமுடிந்த உண்மை.

‘நீதிநெறித்தாளாட்டு’ என்னும் இந்நூலானது, அத்திருக்குறளில் அடங்கிய 133 அதிகாரத்திற்கும் ஒரு அதிகாரத்திற்கு ஒரு கண்ணியாக 133 கண்ணிகளாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் முக்கிய சுருத்து ஒன்று இத்தாலாட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

‘தாலாட்டு’ என்னும் சொல்லால், தொட்டிற் பருவமுடைய சிறுவர்க்காக இந்நூல் இயற்றப் பெற்றிருக்கிற தென்பது தெரிய வரும். இத்தாலாட்டைப் பாடுவோரும், பாடுவிப்போரும், கேட்போருமாகிய ஒரு குடும்பத்தில் பலபருவத்து மக்களின் கருத்தும் இதற்குச் செல்லும்படி நேரிடுமாதலின் இந்நூல் யாவர்க்கும் பயன்படுவதாகவே யிருக்கின்றது. மேலும், முதுநூலாகிய திருக்குறளைப்பற்றிய எண்ணமும், அதனைக் கற்கும் விருப்பமும் பற்பலரிடத்தும் உண்டாவதற்கு இந்நூல் சிறந்த சுருவியாகின்றது.

குழவிப்பருவத்தில் ஊட்டுமறிவே பின்வளர்வது இயற்கையாதலின், இவ்வணமையுணர்ந்த இந்நூலாசிரியர், இம்மை, மறுமை, வீட்டிற்கு உறுதி பயப்பதோர் நீதிநெறியை விளக்குவதாகிய இவ்வின்னமுதை, அப்பருவத்திலேயே ஊட்ட வேண்டுமென்னும் கருத்துடையவர்களாய், இந்நூல் எழுத முன் வந்தார்கள். தமிழ் உலகம் இவர்க்கு என்றும் கடப்பாடுடையதாயிருக்கின்றது.

பாளையங்கோட்டை, }

23—6—12. }

C. P. சுப்பய்யா பிள்ளை, B. A.

ஓம்

நீதிநெறித்தாலாட்டு

மு க வு ள ர.

அறிஞர்மாள் !

நன் னூல்களான தொன் னூல் பன் னூலின் முன், நூலெனத் தரும் என் னூலெனினும் இயற்றும் ஆற்றல் எனக்கில்லை என்றறிந் தடங்கியிருக்கிற எனக்கு சின் னூலாகிய இந்நூல் வரலாறு கூற வி டையருண்மின் :

7, 8, வருஷத்திற்குமுன், தாலாட்டுக்கண்ணியில் ஒன்றேனு ம் தெரியாதிருந்த எனதுபுதல்விக்கு தலைக்குழந்தை பிறந்தவுடனே, நீதியுணர்த்தத் தக்க கண்ணிகள் சிலதனக்குக் கற்பிக்கவேண்டுமெ ன்றுகேட்டுக்கொண்டபடியால், நீதிநூல்களிற்சிறந்த திருக்குறளிற் சிலவற்றிற்குக் கருத்துரை கூறு முறைபோல் 30 கண்ணி எழுதிக்கொடுத்தேன். இவற்றைக் கேள்வியுற்ற நண்பர்கள் சிலர் தங்களுக் கு ஒவ்வொரு பிரதி விரும்பினார்கள். ஆனால் இரண்டொருவர்க்கு மாத்திரம் அங்கனம் செய்வித்தல் வாய்த்தது. வேறு சிலர் "அச்சிட்டுத்தருக" என்றார்கள். அதற்கப்பால் அறம், பொருள் ஆகிய இரு பாலிலும் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கு ஒவ்வொரு கண்ணிவைத்துப் பாடி 70-வரை ஆனவுடன், இது பெரும்பாலார்க்குப் பொருந்திய நடையில் அமைந்திருக்கிறதாவென்று தெரிந்துகொள்ளக் கருதி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் இந்துக்கல்லிச்சாலையில் பலவித்துவான்கள் முன்னிலையில், ம-ரா-ஸ்ரீ V. குப்புசுவாமிஆய்யரவர்கள், பி. ஏ., பி. யல்., (எழுத்திரிக்கட்டுமுன்சீபு) சபைத்தலைமையில் அரங்கேற்றப் பெற்றது.

அப்பால் இருபாலும் சேர்ந்து நூற்றெட்டுக்கண்ணிகளாய் மு டுந்தபின், பாளையங்கோட்டையில் எனது நண்பர் C. P. சுப்பய்யா பிள்ளை, B. A. (Pleader) யவர்களிடத்தில் காண்பித்தேன் அவர்கள்

பார்த்துக் காமத்துப்பால் ஏன்சேர்க்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். அகப்பொருளை வெளிப்படையாகக்கூறல் அடாதென்றும் பொருத்த முறக்கூறல் ஏன் போலியர்க்கியலாதென்றும் பகர்ந்தேன். அவர்கள், முதலாற்படியே முப்பாலும் மொழிதலே முறையா மென்றும் அன்றேல் குறையாமென்றும் ஏற்கு வற்புறுத்தியணர்த்தியதால், மூன்றாவது பாடலும் சேர்த்து முடிக்கலாற்றேன். முடிந்தபின், 1909ஆம் மேஷ் 4உ திருநெல்வேலியில் தாயம்மையம்மாள் பெண்கல்விச்சாலையில், ஸ்ரீமான் கோ. சுந்தரமூர்த்தி பெளராணிகர் சபைத்தலைமையில், ஸ்ரீமான் பண்டிதர் தி. பா. சிவராமபிள்ளையவர்கள் முதலிய செந்தமிழ்ப் புலவர்கள் முன்னிலையில் பிற்பாகமும் அரங்கேற்றப் பெற்றது.

இனி, இந்துலைத்தனிமையிற் பார்வையிட்டு அபிமானித்த கனவான்களுக்கும் கடமைபட்டுள்ளேன் விரிவஞ்சி இருவர் பெயர்மட்டும்குறிக்கிறேன்: திருவணந்தபுரம் ம-நா-ந-ஸ்ரீ சு. க கணபதிப் பிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலி வக்கீல் T. S. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள். இவர்களில், செல்லை நண்பரவர்கள் இந்துலை அழுத்த மாய்ப் பார்த்ததும் அன்றி, சில இடங்களில் இனிது விளங்க வைத்தற்கு, கூடவிருந்து உதவி புரிந்தார்கள். மேலும் இவர்கள், இத்துடன் சேர்த்திருக்கிற "திருமணவாழ்த்தையும்" சிரத்தையுடன் பார்த்து அச்சிற்பதிப்பிக்க விரும்பினார்கள்.

திருமணவாழ்த்தின் வரலாறு.

மூன்றாவதுநாள் திற்கு முன், எனது பழைய மாணாக்கரும் நண்பருமாகிய சுற்றத்தார் ஒருவரது திருமணத்திற்கு என்னைப் போசுவொட்டாமற் செய்த காய்ச்சலுக்குப் பொழுது போக்காகவும் எனதாற்றாமையை மாற்றும்படியாகவும் சில வாழ்த்துக்கண்ணிகளை எழுதியனுப்பலாற்றேன். எழுதும் இடையில் பார்த்ததோழர் ஒருவர் 'இது பொதுவாக வழங்கத்தக்கதாகும்' என்று கூறியதால் பின்பு சிறப்புப்பெயர்களை மாற்றி வேறு பிரதி எழுதினேன். அப்பால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பென்னிங்டன் புஸ்தக நிலையத்தில் ம-நா-ந-ஸ்ரீ K. S. இராமசுவாமி சாஸ்திரிகள், பி. ஏ., பி. யல்., (டிஸ்திரிக்ட்டு முன்சீபு) சபைத்தலைமையில் இதுவும் அரங்கேற்றப்பெற்றது,

அதன்பின்பு, திருநெல்வேலியில் ஒரு கலியாண வீட்டில் ம-ா-ா-பூநீ
N. A. V. சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி.யல், சபைத்தலை
மையில் மணமக்களை வீற்றிருக்க வைத்து ஒருமுறை வாசிக்கலா
யிற்று. இப்பால் தாலாட்டை அச்சிடக் கொடுக்குங்கால் இவ்விரண்
டுக்கும் பொருத்தம் தோன்றியதால் இதனையும் சேர்த்துக்கொடுத்
தேன்.

இவற்றின் பிறப்பை முன்னரே அறிந்து அபிமானித்த நண்
பர்களிடத்தில், எனது நன்றியுணர்வை முன்னிட்டு, காலங்கடத்திய
குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்

பூநீ வில்லிபுத்தூர், }
சூன், 1912. }

இங்கனம்
மு. பொ. ஈசரழரித்தியாபிள்ளை.

நீதிநெறித் தாலாட்டு

காப்பு வேண்பா

செய்ய திருக்குறளிற் சேர்ந்த பத்துக்கொன்றாகத்
தய்யல் தாலாட்டும் தரம்பாட,—மெய்யடியார்
நெஞ்சிற் பொலிந்திலங்கும் நின்மலனை நேர்மையுற
அஞ்சலி செய்கின்றும் அமர்ந்து.

கண்ணே! என்கண்மணியே! கண்மணியின் உள்ஒளியே!
எண்ணே! எழுத்தே! எழுத்துணரும் மாமணியே!

அறத்துப்பால்.

1. கடவுள் வாழ்த்து.

அகரம் எழுத்தின் முதல் ஆகிநிற்குந் தன்மையைப் போல்
சுகம் எலாம் தோற்றுவிக்கும் சாமியை நீ கைதொழுவாய்.

2. வான்சிறப்பு.

உண்ணும் பொருள் எல்லாம் உண்டாக்குந் தானுணவாம்
மண்ணில் மழையதுபோல் மாண்பொருள் மற்றில்லையம்மா!

3. நீத்தார் பெருமை.

உள்ளத்துறவுடைய உத்தமர் சீர் ஒதில் முந்நீர்ப்
பள்ளத்திலும் பெரிதாம் பாராய் பசுங்கிளியே.

4. அறன் வலியுறுத்தல்.

பொய்யாசை கோபம் பொறாமை கொடுஞ்சொல் நீக்கில்
செய்யும் தொழில்கள் எல்லாம் செய்ய அறமாய் அறையும்.

5. இல்வாழ்க்கை.

இல்லறமே மாந்தர்க்கியல்பாம். துறவறமும்
நல்லறமே யாகும் என்பார் நற்றுணைதான் இல்லை எனில்,

6. வாழ்க்கைத் துணை.

தன்னொழுக்கம் குன்றாமல் தன்கணவனைப் பேணும்
பொன்னே பெண்ணாவாள் எனப் போற்றுவார் புண்ணியரே.

7. புதல்வரைப் பெறுதல்

தந்தை கடன்மைந்தருக்குத் தக்ககல்வி ஒதுவித்தல்,
மைந்தர்கடன் தங்குலத்தை மாட்சிமையால் ஏற்றுதலே.

8. அன்புடைமை.

அன்பே உயிர்க்குயிராம். அன்பிலாரே பிணங்காண்.
இன்பமுற வேண்டுவையேல் யாரிடத்தும் அன்புவைப்பாய்.

9. விருந்தோம்பல்.

வந்தவிருந்தை அன்பாய் வாழ்த்தி உபசரித்தால்
எந்த நாளும் இலாயாள் இருப்பாள் இனிதமர்ந்தே.

10. இவரியவை கூறல்.

கனியிருக்கக் காய் அருந்தின் கண்டோர் சிரிப்பர் அன்றே!
இனிய மொழியிருக்க ஏசல்மொழி பேசுவதேன்?

11. செய்நன்றி அறிதல்.

நன்றி செய்தபேரை ஒரு நாளும் மறவாதே.
அன்றே மறந்திடு நீ ஆர்செய்த தீங்கையுமே.

12. நடுவு நிலைமை.

நன்மைதரும் என்றாலும் நீங்காய் நடுநிலைமை.
இன்மை யுனக்கதனால் எய்திடினும் ஏசாரே.

13. அடக்க முடைமை.

அடக்கமுடன் பணிந்தால் அமராபதி ஆள்வாய்
அடங்காதார்க் கெல்லாம் அருந்துயர மேகதியாய்.

14. ஒழுக்கம் உடைமை.

ஒழுக்கம் உடையவரே உத்தமர்; மேலான குலம்.
இழுக்குடையார் எல்லாம் இழிந்தகுல மாவர்கண்டாய்.

நீதிநெறித் தீதாலாட்டு.

15. பிறன் இல் விழையாமை.

தன் மனையோடிண் புறலே தக்கது. மற்ரோர் மனையால்
இன்புறுதற் கெண்ணுதலும் ஈனமிகு துன்புறுமே.

16. பொறையுடைமை.

பொறுத்தார்க்கிப் பூமியிலும் பொன்னுலகிலும் புகழாம்.
பொறுமையிலார்க்கின்பம் பொருந்தாதொரு நாளும்.

17. அழுக்காறுமை.

சேர்ந்த இடத்தைப் பொசுக்கும் தீவினைப்போல் எந்நாளும்
ஆர்ந்த பொறு மைதான் அகம்பொசுக்கும்; ஆகாதே.

18. வெஃகாமை.

பிற்பொருளை இச்சித்தல் பேதமையாம். பின்னும் அதே
அறவழிக்கும் நங்குடையை, ஆர் அமுதே நீயறிவாய்.

19. புறங்கூறுமை.

உன் குற்றம் நீயுணர்ந்தால் ஊரார்தம் மேற்பழியை
அன்பற்றுக் கூறுவையோ! ஆய்ந்துரையாய் கண்மணியே.

20. பயனில் சொல்லாமை.

அங்கணத்தின் நின்றும் அழுக்குநீர் தான்கசியும்.
பொங்கிவரும் புன்மொழியே புல்லரியல் காட்டிடுமே.

21. தீவினை அச்சம்.

தீவினைக்கே அஞ்சுக. தீவினை செய்தோர்க்கும் அதை
நீதிரும்பச் செய்யாமை நீதிமுறை என்றறிவாய்.

22. ஒப்புரவறிதல்.

எதும் எதிர்பாராமல் எங்கும் மழை பெய்வதுபோல்
நீதியுடனே பிறர்க்கு நீயுதவி செய்திடுவாய்.

23. ஈகை.

இல்லாருக் கீவுதுடன் ஏற்பதிகழ் வென்றறிதல்
நல்லாரியல் பெனவே நன்கறிவாய் கண்மணியே.

24. புகழ்.

புகழோங்க வாழ்வாரே வாழ்வாரிப் பூமியிலே
இகழ்பட வாழ்வோகள் இறந்தவரை ஒப்பர்கண்டாய்.

25. அருளுடைமை.

அன்பின் விரிவே அருளாம். அருளுடையார்
இன்பமுடையார்; மற்றெப்பொருளும் தாமுடையார்.

26. புலால்மறுத்தல்.

தன்னுடம்பையே வளர்க்கத் தக்கோர் பிறிதுடம்பைத்
தின்னும் விருப்பம் தினையளவுங் கொள்ளாரே.

27. தவம்.

வந்ததுன்பம் தான்சகித்தல், வாழும் உயிருக்கிடைஞ்சல்
எந்தவிதமுஞ் செய்யா தே யிருத்தல், நற்றவங்காண்.

28. கூடாவொழுக்கம்.

வஞ்சத்தவவேட மானிடர்கள் தம்மையவர்
நெஞ்சே சிரித்திகழும்; நீயுணர்வாய் கண்மணியே.

29. கள்ளாமை.

எள்ளாமை வேண்டுவையேல் இம்மை மறுமையிலும்
கள்ளத் தனத்தைக் கணவீலும் நீ எண்ணாதே.

30. வாய்மை.

பொய்மை பலதீங்கின் புகலிடமாய் நிற்பதுபோல்
மெய்மை பல நன்மைகளை மேல்வளர்க்குந் தாயாமே.

31. வெகுளாமை.

சேர்ந்தாரைக் கொல்லுஞ் சினத்தைச் செலுமிடத்தும்
ஓர்ந்து பொறுமையுடன் உள்ளடக்கு கண்மணியே.

32. இன்னா செய்யாமை.

தீங்குணக்குச் செய்தோரைத் செண்டித்திடும் வகைகேள்;
பாங்கவர்க்குச் செய்வாயேல் பணிவரவர் நாணமுடன்.

33. கொல்லாமை.

உன்னுயிர் எவ்வண்ணம் உனக்கருமையோ அதுபோல்
மன்னுயிர்க் கொல்லாம் இருக்கும்; மான்வித்தல் பாதகங்காண்.

34. நிலையாமை.

நிலையில்லா வாழ்வை நிலையுடையதாக வெண்ணி
அலைவுதருந் தீங்கியற்றல் ஆகாது கண்மணியே.

35. துறவு.

எதன் எதன்மே லாசையைநீ ஏற்றாமல் விட்டனையோ
அதன் அதனால் நீ துன்ப மடைவதில்லை கண்மணியே.

36. மெய்யுணர்தல்.

எப்பொருள் எத்தன்மையதாய்த் தோன்றினும் அப்பொருளின்
மெய்ப்பொரு ளாராய்த் துணர்தல் மெய்யறிவாம் கண்மணியே.

37. அவாவறுத்தல்.

பிறவிக்குக் காரணமாம் பேராசையை ஒழித்தால்
துறவிக்கு மேலாவாய் துன்பம் உனைச் சாராதே.

38. ஊழ்.

நல்ல காலத்தில் எல்லாம் நன்றாய் முடிவதுபோல்
பொல்லாக் காலத்தெதுவும் புண்படுத்தும் அஞ்சாதே.

பொருட்பால்.

39. இறைமாட்சி.

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவனே மக்களுக்கோர்
இறை என்னலாகும்; அவன் எவ்வுயிர்க்கும் தாயாமே.

40. கல்வி.

கற்கத் தகும்தூல் களங்கமறக் கற்றபின்பு
சொற்படி நேராய் நடந்தால் தோன்றும் சுகமனைத்தும்.

41. கல்லாமை.

கல்விதரும் பேரழகே கட்டழகாம்; கல்வியில்லாப்
புல்லர் அழகுவெறும் பொம்மை அழகொப்பாமே.

42. கேள்வி.

கற்றறிந்திலாய் எனினும் கேட்டறிவாய். அவ்வறிவும்
உற்றதுணையாய் உதவும்; உண்மையிது கண்மணியே.

43. அறிவுடைமை.

மனம்போனபோக் கெல்லாம் போகாமல் மார்க்கமறிந்து
இனமான நன்மை இயற்றல் அறிவாம் மணியே.

44. குற்றங்கடிதல்.

சிறுமைசினம் லோபம் வீண்களிப்பு சேர்செருக்கு
ஒறுக்கத்தகுங் குறைகள் ஓர்ந்துதவிர் கண்மணியே.

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

பெரியோர்களைத் துணையாய்ப் பேணிக்கொள்வோர் இடத்தில்
அரியபொருள் எல்லாம் அமைந்திடுங்காண் ஆரமுதே.

46. சிற்றினஞ் சேராமை.

மாமழைநீர் தான்சேர்ந்த மண்ணியல்பாய் மாறுதல்போல்
நாம்சேர்ந்த மாந்தர்குணம் நம்மையுறும் நல்லமுதே.

47. தெரிந்து செயல்வகை.

எண்ணி எண்ணித் தேர்ந்து தெளிந் தெத் தொழிலும் செய்திடுக.
எண்ணுது செய்துபழி எய்தல் இழுக்கென்றுணர்வாய்.

48. வலியறிதல்.

வினைவலியும் உண்வலியும் மாறறன்வலியும் உன்தன்
துணைவலியும் ஓர்ந்தே தொழில்செய்நீ கண்மணியே.

49. காலம் அறிதல்.

காலநயம் ஆராய்ந்து காரியங்கள் செய்வோர்க்கே
ஞாலமுங் கைவசமாம் நற்கதியும் உண்டாமே.

50. இடனறிதல்.

ஆனையை வெல்லும்பு தலை ஆழ்நீர்விட்டிங்கு வந்தால்
பூனையைக் கண்டாலும் அஞ்சும் பூமிவலி தேர்ந்திடுவாய்.

51. தேர்ந்து தெளிதல்.

கற்றசில இடத்தும் கார்மடமை யுண்டதனால்
உற்றகுணங் குற்றம் இரண்டாராய்ந் துறுதிக்கொள்வாய்.

52. தேர்ந்து வினையாடல்.

இதனால் இதனை இவன்முடிப்பான் என்றறிந்தே
அதனை அவன்பால் விடுத்தல் ஆளுமுறை ஆணிமுத்தே.

53. சுற்றந்தழால்.

சுற்றத்தார்க் கீந்தவர்கள் சூழ்ந்திருக்க வாழ்தல் செல்வம்
பெற்றதனாற் கொள்ளும் பெரும்பயன் காண்பேரரசே.

54. பொச்சாவாமை.

சினம் எத்தனை தீங்கு செய்யுமோ அத்தனையும்
மனமறதியாலும் வரும்; மற்றதனை நீக்கிடுவாய்.

55. செங்கோன்மை

வேலால் வருத்தல் அரசன்று. வெகு சீருறுசெங்
கோலாற் குடிதழுவல் குற்றமிலா வெற்றிதரும்.

56. கொடுங் கோன்மை.

ஏழையழுத கண்ணீர் கூரிய வாளாகும். மன்னன்
வாழ்வுகுன்றும்; மண்ணில் மழைவளமுங் குன்றிடுமே.

57. வெருவந்த செய்யாமை.

காணக் கிடையான் கடுத்த முகமுடையான்
நாணக்கொடுஞ் சொல்லான் நாட்டைவிடக் காடுநன்றே.

58. கண்ணோட்டம்.

காரியக் கேடாகாமல் கண்ணோட்டஞ் செய்யவல்லார்
சீரியர் ஆவார் ஏவர்க்கும் திண்ணமிது தெள்ளமுதே.

59. ஒற்றூடல்.

நாட்டினில் எங்கெங்கும் நடப்பவற்றை ஒற்றர்களால்
கேட்டறிதல் மன்னவர்க்குக் கேடுதரா நன்னெறியாம்.

60. ஊக்கம் உடைமை.

ஊக்க முடையார்க் கொருக்காலுங் கேடிலையே
ஆக்கம் அதுவாம் எனவே ஆய்ந்தறிவாய் மாங்குயிலே.

61. மடியின்மை.

மடி என்னும் சோம்பல் கொண்டார் மாமுயற்சி செய்பவர் தம்
அடிமையாய்க் கீழ்ப்படுவர். ஆதலிற் சோம்பாகாதே.

62. ஆள்வினை உடைமை.

வேளாண்மை என்னும் விருந்தோம்பும் மேன்மை, மிக்க
காளாண்மை யாகிய தன்ஆள்வினையா லாகுமன்றே.

63. இடுக்கணாழியாமை.

இன்பம் விரும்பாதிருந்தே என்னதுன்பம் வந்தாலும்
முன்பு நின்று தாக்கின் அந்தத் துன்பம் நமைத் தாக்காதே.

64. அமைச்சு.

எல்லாந் தெரிந்துணர்ந்தே ஏற்றபடி செய்துறுதி
சொல்லுதலும் வல்லவனே சூழ்ச்சியுள்ள மந்திரியாம்.

65. சொல்வன்மை.

கேட்டார் வசப்படவும் கேளார் விரும்பிடவும்
பாட்டார் மதிக்கும் உயர் பால்மொழி நீ செப்பு கண்ணே.

66. வினை த்தூய்மை.

தாய்பசியால் நொந்தாலும் தாழ்வான செய்யாதே.
நோய் கொளினும் செய்யாதே தூலோர்பழிக்கும் வினை.

67. வினை த்துட்பம்.

எண்ணியவா நெப்பொருளும் எய்தலாம் எண்ணியவை
திண்ணமாய்க் கொண்டு தொழில் தீர்க்கமுடன் செய்வாரேல்

68. வினை செயல்வகை.

முடிவும், இடையூறும், முற்றியபின் அச்செயலால்
படுபயனும், ஆராய்ந்த பார்த்த வினைசெய்திடுவாய்.

69. தூது.

தூதர்க்கு வேண்டுவன தூய்மை, துணிவுடமை,
மேதக்க கல்வியறிவு, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை.

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அகலாதணுகாதே அரசன் அருகேயிருந்து
முகக்குறியால் ஓர்ந்து மொழிதல் மந்திரிக்கழகாம்.

71. குறிப்பறிதல்.

கூறாமல் யாவும் குறிப்பால் அறியவல்லார்
மாறாமல் வேந்தர் மணியாய் விளங்குவரே.

72. அவையறிதல்.

அவையறிந் தாராய்ந்தரு நூற்பொருள் உரைப்பாய்;
மிகைபடச் சொல்லுவதால் மேன்மை கெடுக்கண்மணியே.

73. அவை அஞ்சாமை.

கற்றோர் சபைதனில் நீ கற்றபொருள் நன்குரைத்து
முற்றும் அவர்கூற, முழுதும் உணர் கண்மணியே.

74. நாடு.

தீயாவீனாவும், திருவுடையார், தக்கோரும்,
ஓயாவளமும் உடைய, துயர் நாடாமே.

75. அரசன்.

பகைவர் புகற்கரிதாய்ப், பண்டம் எலாம் உன்ருடைத்தாய்,
வகையா நீர், மண், மலை, காண், வாய்ப்புடையதே அரசனும்.

76. பொருள் செயல்வகை.

இல்லாரையாரும் இகழ்வார்; உடையாரைப்
பொல்லாரொனினும் புகழ்வார்; பொருள்வவியதே,

77. படைமாட்சி

கூற்றன் எதிர் வந்தாலும் கோபித்தெதிர் நின்று
ஆற்றலுடன் போர்புரியும் ஆண்மையுள்ளதே படையாம்.

78. படைச்செருக்கு.

கண்ணெதிர் வேல்தாக்குறிலும் கண்ணிமையாத் தீரமனத்
திண்ணமுடைமை செருக்காம் படைதனக்கே.

79. நட்பு.

நல்லோருடைய நட்பு நாள்தோறு மேல்வளரும்;
பொல்லாருடைய நட்புப் போகப் போகக் குறையும்.

80. நட்பாராய்தல்.

கெடுங்காலங் கைவிடுவார் கேண்மைக் குரியரல்லர்;
கொடுத்தேனுங் கொள்ளுக நீ குற்றமிலார் நட்புரிமை.

81. பழமை.

நண்பர் சில வேளையில் நாம் புண்படவே செய்திடினும்,
பண்பெனப் பாராட்டல் பழமை நயம், கண்மணியே.

82. தீ நட்பு.

சொல்வதொன்று, செய்வதொன்று, துன்னுமனத் தொன்றுடைய
பொல்லார் நட்புக்கனவிலும் பொருந்தலாகாதே.

83. கூடா நட்பு.

சொழுகையுள்ளும் வாளிருக்கும்; சூதுடையோர் ஏங்கிமிக
அழுகையுள்ளும் வஞ்சனையுண்டச் செயலை நம்பாதே.

84. பேதமை.

ஓதியுணர்ந்தும், பிறர்க்குறைத்தும், தானடங்காப்
பேதையைப்போற் பேதையுண்டோ? பேசாய் என்கண்மணியே.

85 புல்லறிவாண்மை.

அறிவிலார் என்றும் அவர்தமக்கே செய்யும் இடர்
பிறிதொருவர் செய்வாரோ? பேசாய் பசங்கிளியே.

86. இகல்.

பகைத்தல் எனும் உட்பிணியைப் பாழ்பட நீ விட்டொழித்தால்,
மிசுத்த செல்வம் தான் வருங்காண்; மேற்கதிக்கும் சார்பாமே.

87. பகைமாட்சி.

அடுத்திருந்தே ஆகாதன செய்வானேடுபகை
கொடுத்தும் கொளல் வேண்டும்; சூற்றமன்று கண்மணியே.

88. பகைத்திறந்தெறிதல்.

பகைவரையும் நண்பர்எனப் பார்த்தொழுகும் பண்புடையார்க்
இகல் இல்லை இவ்வுலகம்; யாவும் அவர்க்கீழ் அடங்கும்.

89. உட்பகை.

உட்பகை சுற்றுண்டேல் உடனே வெளிப்படுத்தி
புட்பினவைக் கொப்பாய்ப் பொருந்துமாறாற்று, கண்ணே.

90. பெரியாரைப் பிழையாமை.

பெரியார்க்கு நீ தான் பிழை எதுவேன் செய்வாயேல்,
எரியாற் சடுவதிலும் எண்மடங்கு தீங்குறுமே.

91. பெண்வழிச் சேரல்.

இல்லாளுக் கஞ்சுவான், என்ன செய்வான்; ஏழையுயிர்!
நல்லார்க்கும் நல்ல செய்யான், நாளும் நடைப்பிணமே.

92. வரைவின் மகளிர்.

பணந்தெய்வம் என்பார், பணங்கொடுக்கும் பேர்களை யூர்ப்
பிணம் என்றெண்ணிச் சேர்வார்: பேய்கள் உறவாகாதே.

93. கள்ளுண்ணாமை.

சூடிவெறியாலே வழியில் கோலம் அழிந்தே கிடந்த
தடியனையான் பாராமல் தட்டிவிழுந்தேன், மணியே.

94. சூது.

சூதாற் கிடைத்த பொருள் தூண்டில் இரையாம்; அதனால்
யாதுவரினும் அதற்காயிரம் பங்காம் அழிவே.

95. மருந்து.

பிணியின் இயல்பும், பிணியாளியின் இயல்பும்
துணிந்து, காலத்தியல்பும் தூக்கல், மருந்தின் முறையாம்.

96. குடிமை.

கோடிபெறினும் குடிப்பிறந்தார் தீயசெய்யார்;
நாடிடினும் நன்மை செய்யார் நற்குடித் தோன்றாதவரே.

97. மானம்.

மயிர் நீங்கின் வாழாத வண்கவரிமான் போல்வார்
உயிர்விடுவார், மானம் ஒழியும்படி நேர்ந்தால்.

98. பெருமை.

பொறுமை, பணிவுடைமை, போற்றி ஒழுக்கல், பெருமை;
சிறுமையாம் தற்பெருமை, சீறுதல், குற்றங்கூறல்.

99. சான்றாண்மை.

அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை, கிந்தும்
இன்பநலஞ் சான்றோர் இலக்கணங்காண், கண்மணியே.

100. பண்புடைமை.

அரம்போலும் கூர்ந்த மதியாளரே யானாலும்
மரம்போல் எண்ணப்படுவார், மக்கட்பண்பில்லாதார்.

101 நன்றியில் செல்வம்.

உண்ணான், பிறர்க்குதவான், உள்ள தெல்லாம் மூடிவைப்பான்,
எண்ண மனிதன்; இந்த எட்டி பழுத்தென்னபலன்?

102 நாணுடைமை.

நடத்தையால் நாணுசலே நாணுடைமை; ஊண், உடை,
யாரிடத்து முண்டு; பாவை இடைக்கும் உடை உண்டு, கண்ணே.

103 குடி செயல் வகை.

தன் குடும்பம் தாங்க எண்ணித்தாழாதுழைப்பவர்க்கே,
முன்னின்றுதவும் முழுமுதலாம் மெய்பொருளே.

104 உழவு.

உழுதொழிலே எல்லாத்தொழிற்கும் உயர்ந்ததுவாம்;
தொழுதொழிலோர் தம்பசியாம் தீப்பணி தீர்க்கும்மருந்தாம்.

105 நல்கூரவு.

தீயின்மேல் தூங்கிடினும் தூங்கலாம்; தீவறுமை
நோய்கொண்டோர் தூங்கல் கொடிப்பொழுதேனும் அரிதே.

106 இரவு.

ஏற்பதுவும் ஈவதொக்கும், இல்லை என்னு தீய்பவர்பால்.
தோற்பார் செல்வர், இரப்போர் தொல்லுலகில் இல்லை எனில்.

107 இரவச்சம்.

“பரந்து கெடுக” எனும் பாதக்குறள் பார்த்தோர்
இரந்துண்ணலும் தொழிலாம் இந்தியருக்கென்றோ.

108 கயமை.

கரும்பிரும்பு போலும் கயவருக்குத் துன்பிழைத்தால்,
வீரும்பியவாறெல்லாம் விரைந்தினிது செய்வாரே.

காமத்துப் பால்.

புறநடை.

- (a) காதலியல் உரைத்தல் கட்டம் இதில் என்னு லும்
ஒதல் ஒழிப்பின் ஒப்பார் ஓர் தூலறி வுடையார்.
- (b) இம்மை மறுமைக்குரிய இல்லறமெய்யன்புணர்த்தி
நம்மை அரனோடிணைக்க நாடுவதிப்பாற்கருந்தாம்.
- (c) காதலனும் காதலியும் காதலுரை கூறும் நடை
ஒதலுற்றேன்; நீதிமுறை உற்றுணர்வாய் கண்

[மணியே.

109 தகை அணங்குறுத்தல்

உண்டால் அன்றே களிப்பாம் ஊறிவரும் தேன் அமுதம்;
கண்டாற்களிமிகுமே காதலியின் கட்டழகை.

110 குறிப்பறிதல்.

கண்ணும் கண்ணுங்கலந்தால் காரியம் கல்யாணமதாம்;
பெண்ணும் பின்னையும் அப்பால் பேசில் என் பேசாவிடில் என்?

111 புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

உணருந்தோலும்புதிய உண்மகிழ்ச்சி தோன்றுதல் போல்
புணருந்தோலுங்காதல் புத்தமுதாம்பூங்கிளியே.

112 நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நிலவும் நிகர்த்தல் இன்றே நேரிழையின் செம்முகத்தை,
பலர்காண மாசபடிந்திருக்கும் காரணத்தால்.

113 காதற்சிறப்புரைத்தல்.

கண்ணுள் எப்போதும் கலந்து நிற்கும் காதலரை
எண்ணும்வகை அறியேன், யாண்டும் மறவாததினால்.

114 நாணுத்துறவுரைத்தல்.

காதல் எனும் வெள்ளம் கரைபுரண்டு போகையிலே
நாதமுறு நாணம் நடுகிலை விட்டோமென்றே.

115 அலர் அறிவுறுத்தல்.

அலர் கூறிக்காதல் அவுத்திடலாம் என்றிருத்தல்,
வலஞ்சுழிக்கும் தீயில் பெய்யை வார்த்தவித்தல் போலுமன்றே.

116 பிரிவாற்றாமை.

இனமிலாஊரில் இருத்தல் துன்பமாம்; அதிலும்
கனதுன்பமாம் பிரிதல், கண்போன்றவர் துணிந்தே.

117 படர் மெலிந்திரங்கல்.

இறைக்க இறைக்கப் பெருகும் ஈரமணல் ஊற்றதுபோல்
மறைக்க மறைக்கமிகுமே மாறாத காதலினோய்.

118 கண்விதுப்பழிதல்.

காணப்போதும் தூங்கா; கண்டலீடத்தும் தூங்கா;
வீணய்த்துயருமே வேலையற்ற கண்கரைந்தே.

119 பசைப்புறுபருவரல்.

சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார்; கைம்மாரு
நோயும் பசப்பும் எனக்களித்தார்; கோவதென்னே!

120 தனிப்படர் மிகுதி.

ஒருதலை சேர்காதல் மிக உண்டாக்கும் துன்பமரோ;
இருதலையும் நேராயிசையின், இன்பங்கைக்கனியாம்.

121 நினைந்தவர் புலம்பல்.

தந்நெஞ்சள் என்னை வரலிடார்; நாணரோ,
எந்நெஞ்சள் என்றும் இனிது வந்து வாழுதற்கே!

122 கனவு நிலையுரைத்தல்.

தூங்கும்போதெல்லாம் என் தோழ்மேலிருந்து, விழித்
தாங்கு நெஞ்சினுள் ஒழிப்பர் அன்புடையார், ஆரமுதே.

123 பொழுது கண்டிரங்கல்.

காலே அரும்பாய்க், கடும்பகலிற் போதாகி,
மாலை மலர்ந்திடும்பூ, மன்னிய காதல்தானே.

124 உறுப்பு கலனழிதல்.

முயங்கியகை சந்தே நெகிழ்த்தேன், நோமென்று முன்னுள்
அயர்ந்து பசந்தவன் நெற்றி; இன்னும் ஆற்றுவனோ!

125 நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

காதலர்பாற் செல்லின், நெஞ்சே கண்ணிரண்டும் முன்கொடுபோ;
வாதனை செய்தென்னை வருத்தும், இவை இங்கிருந்தால்.

126 நிறையழிதல்.

மறைத்தாலும் தும்மலைப்போல மாறிவந்து தோன்றிவிடும்;
நிறையழிக்கும்; காதலின்கோய் நீங்கும் வகைவேறுளதோ!

127 அவர் வயின் விதும்பல்.

ஊடுவனோ, கூடுவனோ, ஊடலுடன் கூடுவனோ,
நாடும் உளத்தோடணுகி நட்பார் என்முன்வரினே?

128 குறிப்பறிவுறுத்தல்

அன்பைப்பெருக்கி; என்பால் ஆர்தயர் எல்லாம் அகற்றி,
இன்பமுறக்கலத்தல் எண்ணுங்காற் குதுடைத்தே.

129 புணர்ச்சி விதும்பல்.

ஊடலாம் என்றிருந்தேன் உற்றவரைக்கண்டவுடன்;
கூடல் அல்லாதொன்றுங் குறித்திலை; கூர் கெட்டநெஞ்சே!

130 நெஞ்சொடு புலத்தல்.

கெட்டார்க்கு நட்பாரில் என்னும்மொழி கேட்டதண்டோ?
விட்டாய் நெஞ்சே எனை நீ; விட்டவர்பால் ஒடுதியோ?

131 புலவி.

உப்புணவுக் கெப்படியோ, அப்படி ஊடல் இனிதாம்;
தப்புணர்வாலே மிகுத்தால், தன் சுவையும் போய்விடுமே.

132 புலவி நுணுக்கம்.

தும்மினேன்; யார் சினத்தென்றேக்கினான் தும்மடக்கி
லிம்மினேன்; ஏன் மறைத்தீர் என்று கண்ணீர் விட்டழுதான்.

133 ஊடலுவகை.

உணவின் சுவை பசியால் உற்றுமிருந்தன்மையைப்போல்
புணர்வீன்பம் ஊடலினும் பூணமாக் கண்மணியே.

முற்றிற்று.

தேவர் தூவின் திருநெறிப்பற்றியே
பாவதாகிய பண்பிற்றாலாட்டுதூல்
யாவர்பாலும் இனிது விளங்கவே
தேவநாதன் திருவடி வாழ்த்துவாம்.

திருமண வாழ்த்து:

தெய்வவணக்கம்.

எங்கும் எம்முளத்தும் தங்கும் இறைவனைப்
பொங்கும் உள்ளன்புடன் போற்றுவம் யாமே.

பொதுவியல்: மணமக்களை ஆசீர்வதித்தல்.

வாழ்த்துகிரோம் வாழ்த்துகிரோம் மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் நாம்
வாழ்த்துகிரோம் பல்லாண்டு மங்களமாய் வாழ்கவென்றே.

பூவும் மணமும்போல்
பாவும் பொருளும்போல்
பழஞ்சேர் சுவைபோற்
கிழம்பெரியான பின்னும்
அன்றிலும் பேடும்போல்
என்றும்பிரியீர்
உத்திரமும் நற்றுணும்
பத்திரமாய் நிற்பதுபோல்

பொருந்தியே வாழ்ந்திருப்பீர்!
பண்புடையராய் வாழ்வீர்!
பழகி நன்றாய் வாழ்ந்திருப்பீர்!
கேண்மை குன்றமல் வாழ்வீர்!
அன்பொழுதே வாழ்ந்திருப்பீர்!
இமைப் பொழுதும் தாமறவீர்!
ஒன்றிற் கொன்றதாவாய்ப்!
பாங்குடையராய் வாழ்வீர்!

தலைவனியல்: மணமகள் முன்னிலை.

பெண்மணியே கைப்பிடித்த
கண்மணியே சொல்லுகிறேன்
பூவுலகெலாம்புகழும்
நாவிலுரைக்க
சீர்பொருந்தும் நம்மருமைச்
நார்பொருந்தும் பூமணம்போல்
ஆனாலும் நேரமில்லை
தேனாகிலும் சிறுக
உண்கணவர் நம்பதியை
நீன்கணவர் எந்நாளும்

பேரழகர் தன் குணத்தைச்
காதலுடன் கேட்பாய் நீ
புண்ணியவான் தன் பெயரை
நளி இனிக்கும் என்பர் நல்லோர்.
செல்வர் குணம் செப்பிடுங்கால்
சாமுயர்வோம் நங்காய் கேள்.
அத்துணையும் சொல்வதற்கு
உண்பவர்க்கே சீஞ்சுவையாய்
உள்ளபடி ஒர்ந்தவர்காண்
நீங்காத பட்சம் வைப்பார்.

தலைவர் இவர் தன்கடமை
 தலைவியும் தானும்
 பலவிதத்திலும் உணவி
 சிலவிதத்தில் மேலெனவே
 ஆதரவாய்ப் பெண்மணியை
 காது உன் காத்தல்
 என்றறிவதால் இத்த
 நன்றிவார் தப்முடைய
 பசுவை வணங்குதல்
 விசுவசிபார்க்கெல்லாம்
 காதுமேற் காதுற்ற
 பேசுமறக்கலத்து
 நாட்டுக் கல்லாம் அரசாம்
 வீட்டுக்கரசியும்
 கோபியார்வீணய்க்
 பாரியன்சற்றும்
 சிறுமையால் சங்கடத்தால்
 பொறுமைபால் எல்லாம்
 வீட்டு வேலை மிகுந்தும்
 கூட்டுவார் மூட்டுவார்
 மகப்பெறுதலும் பெருமை
 மிகப்பண்புறவளர்த்தல்
 பொறுமையே புணைப்
 வறுமையிலும் வழிபு குன்றா
 தாமதமுடையவை
 சீறும் சூடிமன்னன் என்றே
 மேலும் அவன் தன்னீரை
 சாலும் அந்ந மன் இடிக்குத்
 சான்றயிற் சான்றயராம் 'சாக்ரீதாஸ்' (Socrates) என்பவரைப்
 போன்றவர் என்றாலும்
 இன்னும்பலவரம்
 சொன்னால் விரியும்

தக்கபடி தேர்ந்தவர்காண்
 சரிசமனும் என்றுணர்வார்.
 பர்த்தாவோ டொப்பெனினும்
 சிந்திப்பார் உண்கணவர்
 அன்பமருங்கண்ணெனவே
 கணவர்கடன் என்றறிவார்
 ஏற்றமுள்ள பெண்பிறப்பின்
 நல்லயிர் போற் போற்றிவொார்
 பாரத நாட்டார் குறிப்பை
 விளங்கும் இதன் மெய்ப்பொருளே!
 காதலர் கண்ணுள்ளொளிபீபால்
 பேரின்பம் எய்துவனே.
 நன்மையுறப்பெற்றாலும்
 வினையாடி வாழ்ந்திருப்பார்.
 கொடுமொழிகள் தாம்பகாரர்.
 பசித்திருக்கச்சம்மதியார்
 சினமூட்டினாலும்வர்
 பொறுக்கவல்ல புண்ணியர்காண்
 வேலையர் இல்லாதிருந்தால்
 கூட இருந்தாதரிப்பார்.
 மாதருக்கே யானாலும்
 வித்தகர் கைக்கொள்வாரே.
 பூண்ட செல்வர் ஆதலினால்
 வள்ளலிவர் கண்மணியே,
 தன்மனைவி ஏச்சை எல்லாம்
 சிந்தை நோவாதிருக்க
 மேடைமேல் நின்றாற்ற
 தக்க மழை என்றுரைத்த
 பொருந்தும் இந்தப்புண்ணியற்கே!
 இவர்க்குள்ளநற்குணங்கள்.
 சருக்கினேன் பெண்மணியே,

3. தலைவி இயல்: மணமகள் முன்னிலை.

கலையெலாங் சுற்றுணர்ந்த
தலைவி இயல் தன் சீரைச்
வார்த்தை செலிக்முதாம்
பார்த்தால் பசி தீரும்
தலைவனே தெய்வம் என்பான்
நிலையறியும் தன்னிலையில்
காசுநகைவிரும்பான்
மாசுமனத்திலுறள்
பாங்காய்ச்சுமைத்திடுவான்
தூங்கான் நீர் தூங்கு முன்னே
எத்தனைபேர் வேலைக்கிருந்தாலும்
அத்தனையுமேற்பார்த்
பண்டங்கள் சிந்தாமல்
கண்டபடி போடாமல்
செட்டாய்ச்செலவிடுவான்
கட்டாக வீட்டிலுள்ள
தாராளக்காரி நன்றாய்த்
கூரானபுத்தியுள்ளான்
தையல் முதலாம்
கையாற் பலநலமும்
விண்ணவரும் உள்மகிழ
பண்ணேடினிதாகப்
பூக்கொய்ய வல்லவள்காண்
வாக்காக மற்றும்
போதிக்க வல்லவள்காண்
சாதிக்க வல்லவள்காண்
கொண்டான் உள்குறிப்பைக்
“கொண்டா” எனும்முன் கொணர்ந்து
பண்டைப்பகை நினையான்
சண்டை செய்வோர் தங்கனையும்

கன்னிகை நீர் கைப்பிடித்த
சாற்று கிட்டுப் புண்ணியே.
வண்மை மிடிப்பகையாம்.
பால் போல் மதி முகத்தை
தன்னுயிராம் என்றுணர்வான்
நீங்கா நிறையுடையான்
காவலன் பாத்தொழுவான்
மங்கையிவன் மாண்புடையான்
பட்சணம் செய்யத்தவறான்
தூங்கி முன்பு தானே முவான்
ஏற்றுமுற
தழகாய் அமைத்திடொள்
பார்த்தாவைக்கும் பாக்குடையான்
கட்டுமுட்டாய் வைத்திருப்பான்
செல்வம் திரட்டி வைப்பான்
காரியம் எல்லாம் முடிப்பான்
தாரதம்மியம் தெரிவான்
கூறாமலே அறிவான்
தருத்தொழிலில் வல்லவள்காண்
கற்றுணர்ந்த கன்னிகைகாண்
மேதினி எல்லாம் புசுழ
பாடவல்ல உத்தமிகாண்
பூத்தொடுக்க வல்லவள்காண்
வரிசை செய்ய வல்லவள்காண்
புத்தி சொல்லவல்லவள்காண்
சாஸ்திரத்தில் வல்லவள்காண்
கூர்ந்தறிய வல்லவள்காண்
பண்புடையான் யாரிடத்தும்
தான்போய் விலக்கிடுவான்

வீட்டு வேலை தீர்ந்தால்
பாட்டும் படிப்பும்
உத்தியோக வேலை மிகுந்
பத்திமையால் தான்பகுந்து
உத்தியோகச் சொல்வதல்லால்
எத்திறத்தும் உம்மோ
பேசுமையும் மாதருக்கோர்
கோசைபறியாள்பொய்
எவ்வோனை எவ்விடத்தில்
அவ்வோனை அவ்விடத்தும்
சொப்பனத்தில் தோன்றுவதும்
இப்படியே மெய்மறத்தும்

வீண்பேச்சுப் பேசாமல்
பயின்றிருப்பாள் எந்நாளும்
துமை வருத்தும் வேலைகளில்
பார்த்து தவ தக்கவள்தான்.
உத்தரவை மீறாள் காண்.
டிசைந்திடுவாள் எந்திழையாள்.
போணியாம் என்றபடி
கோள் கோபம் குற்றம் ஒன்றும்.
எவ்வோலை செய்திடினும்.
ஆமகளைத்தான் மறவாள்.
தூய திருமேனி ஒன்றே.
எண்ணல் உத்தம் சீர் சிறப்பே!

ஆகலால் தன்கணவன் ஆகாதனசெயினும்
காதலாற் சீர்ப்படுத்தும் கண்ணியிவன் என்றறிவீர்.
திருத்தவல்ல உத்தமியால் சீர்சேடனுத்திருத்தும்
கருத்துறுவான் என்பதற்கோர் காதையுண்டு * சொல்லுகிறேன்
† [நேரமில்லை]

1. ஓர் காலத்தோர் ஊரில் உற்றமண மக்கர்மிக
நேராக ஏழாண்டு நேர்மையுடன் வாழ்கையிலே.
2. சேரா இடஞ்சேர்ந்த தீவினையாலே கணவன்
போராள் கண்ணால் மயக்கும் பொன்னி வலையிற்புகுந்தான்.
3. ஆளுந்குநர் ஆள்மறைக்கும் ஆசாடபூதி அன்பில்
காளுக்குநாள் மூழ்கி நன்மை எல்லாந்தோற்றுவிட்டான்.
4. தாசுமனை தன் வீடாய்த் தக்கோரைக்கண்டாலும்
கூசிடான் அற்பருடன் கொண்டாட்டமாய்த்திரிந்தான்.
5. இத்தனைக்கும், வாழுவதாள் ஏனென்றாள் அச்சத்தால்
சித்தம் திரும்புவகை செய்தாள் பணிவிடைகள்.

N. B.— * வாசித்து கதை சொல்லுக. † வாசித்து கதையை
விட்டிட்டு, “இத்தகைய சிலம்” என்பதைக் கொட்டிட்டு முடிக்க.

6. நித்தனைப்பூசித்தாள் கண்ணீரால் தரை மெழுகி,
பத்தியினைச்சோதித்த பான்மையினிச்சொல்லுகிறேன்:
7. “மந்திரத்தாலே விழுமோ மாங்காய்” என்றவ்வேசை
தந்திரத்தால் எல்லாம் தனக்காக்கவே துணிந்தாள்.
8. “என்றிடத்தில் மோகம்மிக வைத்துளன் என்றாலும் தன்
பன்னிகற்பில் மெத்தப்ப பரிவுடையான் என் செய்வேன்.
9. ஆனாலும் என்ன? என்றால் ஆகாததொன்றுளதோ?
தேரூர் மொழிகற்பைத் தீவினையாலே சிகைப்பேன்.
10. என்று துணிந்து கற்பித்திட்டாள் இருகடிதம்:
ஒன்றுத்தமிகடிதம் போலும் இனிமற்றொன்று.
11. கரவுபுருடன் கடிதம் போலும் இவள் கற்பித்தாள்,
இரண்டையுமே தான் கொடுத்தாள் யாரிடத்தில் என்றாலோ?
12. உத்தமிக்கு சித்தியம் வந்தாழியஞ் செய்வாள் ஒருத்தி
மத்தி மத்திலும் இழிந்த மாடத்தி கைக்கொடுத்து
13. போடுவித்தாள் முந்தினதைப் பொற்பாசி பெட்டியிலே
“தோடுவித்தேனும்உனக்குத் தொண்ணூறு பொன்றருவேன்.
14. மற்றிக்கடிதம் உன்றன் மடியிலிருந்து வீழ்வது போல்
சுற்றித்துணியில் வைத்துத் தோழன் முன்னே வீழ்த்து
[வையேல்.]”
15. என்றது கேட்டவ்வாறியற்ற இசைந்தாள் கிழவி
நன்றறியாப் பேதையர்செய் நன்றி கொலற் கஞ்சுவரோ!
16. அப்பால், பரத்தை அந்தப்பேயனிடஞ் சொல்லுகிறாள்:
“இப்பாவி சொன்னதெல்லாம் ஏற்காதே உக்கரஞ்சூ.
17. கண்ணூரக்கண்டயின்பு கட்டழகி சொற்பலிக்கும்
கண்ணூரூர் கைக்கடிதம் கைப்பெட்டிக்குள்ளிருக்கும்.
18. சோதித்தால் உண்மை துலங்கும்” என்றாள் குதுடையான்.
போதித்தவாறே புருந்திட்டான் உள் அறையிள்.

19. பார்த்தான் பரமார்த்தன் பத்தினியின் பெட்டியிலே
பார்த்தான் கடிதம் படித்தான் பின் வாக்கியத்தை:
20. “சுத்து மணி தரித்த தோழன் வெளியானபின்பு
பத்து மணிக்ஞ்ச்சரியாய்ப் பார்ப்பா யுன் வீட்டில் எனை”
21. வேர்த்தான் விறுவிறுத்தான் வெட்டுவேன் என்றெழுந்தான்
ஆர்த்தரவஞ் செய்யாதடக்கினான் மூள் சினத்தை
22. “கொஞ்சநேரம் பொறுத்துக் கூடவருங் கள்வனையும்”
அஞ்சாமலே நான் அரை நொடியில் வெட்டிடுவேன்
23. என்று மனத்துள் உரைத்தங் கெப்போதும் போவதுபோல்
அன்றும் வெளி ஏறிவந்தான் அப்பால் நடந்ததிது:
24. வீட்டின் விலாப்புறத்தில் வீசு காற்சூட்டவழி
காட்டினும் உள் நிகழும் காரியங்கள் அத்தனையும்
25. ஏற்ற இடத்தில் இருந்து கொண்டான் பக்குவமாய்
வேற்றானைக்காண்பான் வெகு நேரங்காத்திருந்தான்
26. காயிதத்திற்கண்ட கடினை வரும் வரையும்
ஆபுதத்தைத்தீட்டி பவன் அவ்விடத்தே காத்திருந்தான்
27. நள்ளிராப் போதாயும் நாயும் வரக்கண்டிலனை
பிள்ளைவிழித்துப் பசியாற் பேரிசைச்சலிட்டழுதான்
28. அன்னை எழுந்தவனுக்கன்னம் கொடுக்கலுற்றாள்.
அன்னையழக்கண்டவன் “நீர் ஏன் அழுவீர்! சொல்லும் அம்மா
29. ‘அப்பாவைக்காணம்’ என்றோ? அவர்க்கா அழுவானேன்?
அப்பா தான் உம்மை அடித்துதைத்து வைதாரோ!
30. உங்கள் அப்பா, மாமா உதவி செய்யப் போதாதா?
எங்களுக்கெங்கப்பாவால் என்னபலன் மாதாவே!”
31. என்று தெளிவாய் எடுத்துரைத்தான் உள்ளதெல்லாம்
நன்றுணர்ந்து தீய தெண்ணை நன்மனையாள் ஏதுகாப்பாள்!
32. “அப்படி எல்லாம் நீ அலட்டாதே கண்மணியே!
எப்படியாச் செய்தாலும் அப்பாவை ஒப்பாரோ?

33. அப்பாவுக்காக நாம் ஆண்டவனை வேண்டுவம்” என்ற இப்பால் மொழியேயாடங்கீர் அருவி தோன்றினயே.
34. கள்ளமனந்துள்ளும் என்ற கட்டுரைதான் பொய்த்துடுமோ? மெள்ள எழுந்தக்கிழவி “ஏன் அழுதீர் விம்மி” என்றாள்.
35. அப்பொழுது பையனும் பார்த்தனையிடம் சொல்லுகிறான் இப்பகல் இம்மாடத்தி ஏதோ ஒரு கடிதம்
36. வைத்தாள் உம்பெட்டி” என வாய்விட்டுரைக்குமுன்னே பித்தானாற் போற் கிழவி வாய் குழறி மெய்விதிர்த்தாள்.
37. கேட்டிருந்த வீரன்நெஞ்சங் கீழ்மாறி நின்றாருக வீட்டிற்குள் ஓடிவந்தான் வீழ்ந்தான் தன் மாதடியில்
38. மேனிகழந்த வெல்லாம் விளம்பல் மிகையாமே: நானிலத்தாரும்புகழ நன்னயமாய் வாழ்ந்தனர் காண்.

இத்தகைய சீலம் இவட்கியல்பா யுள்ளதுகாண்.
பத்தி சோதிப்பனெனப் பார்த்தல் அறிவாகாதே.

பாதியுடல் பார்வதியாய்ப் பாதிராமேசுரனாய்
நீதியுடன் வாழ்வார் எனும் நேர்மையுரை நன்குணர்வீர்!
நெடுமால்தன் நெஞ்சில் வைத்தார் நேரினையாள் லட்சுமியை
விடுவாரலர் என்பார் மேன்மையுரை நன்குணர்வீர்!
மெல்லியலின் கல்வி நலம் வேதன் அறிந்தேநாவில்
சொல்லணங்கை வைத்ததெனச் சொல்லமுரை, நன்குணர்வீர்.

வாழ்த்துகிறோம் வாழ்த்துகிறோம் மாப்பிள்ளையும் பெண்ணையும்நாழ்
வாழ்த்துகிறோம் என்றென்றும் மங்களமாய் வாழ்வீரே!

திருமணவாழ்த்து முற்றிற்று.